Măiestria Maestranzei

(Costin Popa – 10 martie 2010)

Remarcabile iniţiativele Institutului Cervantes din Bucureşti în a prezenta publicului, la Ateneul Român, formaţii camerale spaniole de valoare! Cu bucurie îmi amintesc de ansamblul Los Musicos de Su Alteza care ne-a vizitat acum mai bine de şase ani.

Recent, o nouă satisfacţie, întâlnirea cu septetul La Maestranza, pe un afiş înscris în ineditul festival „Flamenco clasic şi noile genuri", desfăşurat în Bucureşti în perioada februarie-martie. O manifestare care a mai inclus seri de dans („Sentimientos - Tablao flamenco de Yolanda Osuna"), jazz („Chicuco" – Trio Sergio Monroy), chitară flamenco (Javier Conde) dar şi proiecţiile a şapte filme regizate de renumitul Carlos Saura, totul prilejuit de marcarea celor şase luni de preşedinţie spaniolă a Uniunii Europene. Momentul cultural de la Ateneu a fost prefaţat de Excelenţa Sa Dl. Estanislao de Grandes Pascual, Ambasadorul Spaniei în România şi de Dl. Juan Carlos Vidal, directorul Institutului Cervantes din Bucureşti.

Străvechi dans andaluz, adânc rezonant în spirit, flamenco a depăşit nivelul tradiţional şi s-a înscris între importantele surse inspiratoare ale culturii spaniole. În serata pe care ne-a oferit-o ansamblul La Maestranza, tulburătorul dans a fost prezent prin compoziţiile lui José Maria Gallardo del Rey, conducătorul muzical al formaţiei şi reputat chitarist. Nu a fost prima vizită a artistului spaniol la Bucureşti. Faptele se leagă. A revenit după ce, acum cinci ani, a lăsat o minunată impresie într-un recital solo, intitulat „Cervantes şi muzica" şi dedicat celui de-al IV-lea Centenar Quijote.

Aşa încât, în 2010, din nou excelenţă sub cupola Ateneului. Misterul şi melodicitatea flamenco-ului, armoniile clasice au înfăţişat în mare parte o muzică liniştitoare, domoală şi reflexivă, pe alocuri tristă şi evocatoare, pe alocuri plină de ritmuri debordante, îndrăcite, câteodată alternante adagio-urilor poetice. Toate piesele au fost remarcabil colorate: atât **Uvertura de Silverio, Concertul pentru trei nopţi de primăvară în Sevilla, Foc, Portola Sycamore, Falla de la Maestranza**, cât şi cele dedicate, precum **Banderillas de Tiniebla** (lui García Lorca), **Epitaf pentru Isaac Albéniz** sau **Suita Lorca**.

Aş fi nedrept dacă măiestriei componistice şi de virtuoz a lui Gallardo del Rey nu le-aş adăuga pe cele ale fiecărui membru al ansamblului cameral fondat în 1994 la San Lorenzo de Escorial. Aşadar, îi numesc pe Ezequiel Cortabarría Salgueiro (remarcat ca flaut solo în **Banderillas de Tiniebla** şi în intervenţiile însoţite de percuţie din **Concertul pentru trei nopţi de primăvară**), Vicente José Sabater Sancho (clarinet solist şi dialogând cu flautul în **Banderillas de Tiniebla**),

Eva María Martín Mateu (violă), John Stokes (violoncel), Germán Muñoz Palazón (contrabas şi chitară electrică), Javier Valdunciel (percuţie).

Măiestria **Maestranzei**!